

ಹೌಹಾರುತ್ತಾ ದೂರ ನೇಗೆದ. ಗಾಳಿ ಸೊಂಯ್ಯನೇ ಸುಗಿತು. ನೆಲದಿಂದ ಮಣಿ ಮತ್ತು ತರಗಳಿಗಳು ಮೇಲೆದ್ದು ಗಿರಿಗರನೇ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಅವನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮಳೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ‘ಫೋ’ ಎಂದು ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮನೋಹರ ಈಗ ಒಡಿ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ನೆನಪಾಯಿತು. ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಬೈಲ್ ಅನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಲವು ನಂಬಾಗಳನ್ನು ಅದುವಿದ.

ಹೆಂಡತಿಗೆ ಘೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಎರಡು ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತೀಳಿಸುವ ಅತುರ. ಸಿಡಿಲು ಬಿಡಿದ ಶಬ್ದ. ಅಭ್ಯ... ಇಡೀ ದೇಹ ಅದುರಿತು. ಈಗ ಮಿಂಚು ಮೂಡಿತು. ನಫೋಮಂಡಲ ಚೆಳಿಗಿತು. ಮಳೆಯ ಏರಚಲು ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ರಾಚುತ್ತಿದೆ. ಎರಡು ರಹಸ್ಯಗಳು...!

ಮೊದಲನೆಯ ರಹಸ್ಯ!

ತೋಳ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಮನು ಸತ್ತಿಲ್ಲ. ರುದ್ರನಾಗನ ನಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಾತ್ರಿಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾಲೆ. ರುದ್ರನಾಗ ಅವಳ ಮೂಲಕ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವಳು ಕ್ಷುದ್ರಶತ್ಕಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಾಲೆ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳು.

ಎರಡನೆಯ ರಹಸ್ಯ!

ಅದನ್ನ ಮೊದಲು ಹೇಳಬೇಕು. ಅತುರದಿಂದ ಶ್ರಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಆಗ ಕೇಳಿಸಿತು ದ್ವಾರಿ.

ಅರುಂಧತಿ ದ್ವಾರಿ

ಸಂತೋಷ.. ಅತುರ... ಉದ್ದೇಗಿಂದ ‘ಅರು... ಅರು... ನಾನು... ನಾನು...’

ಅರುಂಧತಿ ‘ಅರೆ ನೇವಾ.... ಎಲ್ಲಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರೆ? ಯಾಕೆ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೀರೆ?’

‘ಸೋಲಿಗಪುರದಿಂದ...’

ಅರುಂಧತಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ‘ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೆ ನಿವ್ವಾಕೆ ಆ ಉಗಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರಾ?’

ಅರುಂಧತಿಗೆ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮದಂತನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ತೀಳಿದಿತ್ತು.

‘ಅದು... ಅದು... ನಿನಗೊಂದು ಮನ್ಯ ಸಂಗತಿ ತೀಳಿಸಬೇಕು.’

ಭಯಂಕರ ಶಬ್ದ. ಪ್ರಕೃತಿ ಹುಚ್ಚಿದ್ದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಅರುಂಧತಿ ‘ನೀವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಅತ ಅಂದಕೊಂಡಿರ್ದಿರೋ ನನಗೆ ತೀಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಅತ್ಯಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳನ್ನು...’

ಮನೋಹರ ಅತುರದಿಂದ ‘ಅಲ್ಲ... ಅದಲ್ಲ ಅರುಂಧತಿ’

ಅವನಿಂದ ಮಾತಾಡಲೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಳೆಯ ಏರಚಲು ಮನುಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ವಿವರಿತ ಶಬ್ದದಿಂದಾಗಿ ಅರುಂಧತಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮನೋಹರ ಅರಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

‘ಅರು... ಅರು... ನನಗೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ತೀಳಿದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಗೇತ್ತಿರುವ ರಹಸ್ಯ.’

‘ವೀರ್ಯ ಅದು...’

ಹೇಳಲು ಬಾಯಿ ತೆರೆದ. ಎದುರುಗಡೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು ಆ ದೃಶ್ಯ ಭಯ... ಪ್ರಾಣ ಭಯ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮೊಬೈಲ್ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿತು. ‘ಹಲೋ... ಹಲೋ... ರೀ... ರೀ... ಏನಾಯಿತು’ ಎಂದು ಅರಚುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ.

ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಗುಡುಗುಸಿಡಿಲು! ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅಟ್ಟಹಾಸ. ದುಷ್ಪಶ್ಚಿಯ ಅಟ್ಟಹಾಸ. ಮುಗಿಯಿತು ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯಿತು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿಬ್ಬತೆ ನೇರಿಸಿದೆ.

ಸಾವಿನ ನಂತರದ ನಿಶ್ಚಿಬ್ಬತೆ. ಮಳೆಹನಿ ತೋಟಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದ.

ತಟ್ಟೋ... ತಟ್ಟೋ... ತಟ್ಟೋ...

ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಭೀರ ಸಮಯ. ಬಂಗಲೆಯ ಹಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಮದಂತ ಮತ್ತು ಅರುಂಧತಿ ಭಯ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರಿಯತಮ ಹಾಗೂ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತಾನೆ ಅವಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಘೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದಿರಿದ ಅವಳ ತನ್ನ ತಾಯಿಗೂ ಸಹ ತೀಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಳು.

ಮಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದ್ದ ಮದಂತ ಇವಳಿಗೆ ನಿಜಂಗಿಯಿನ್ನು ತೀಳಿಸಿದ್ದು. ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಪ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ಯಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಾವಿಗೆ ಗಂಡ ಕಾರಣ ಅಂತ. ವೃಗ್ರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಭಯಾವಿತ್ತು.

ರುದ್ರನಾಗನ ಸೇದು. ಮೊದಲ ಮಗಳು ಬದುಕಿದ್ದಾಲೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಭಯಾನಕ ಸತ್ಯ ತೀಳಿದ್ದು. ಸೇಡನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಗಳನ್ನು ಅಣ್ಣಿಯ್ಯೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತದಂತೆ ಒಳಷ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅವಳ ಭಯಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೊದಲು ಬಂದಿದ್ದ ಘೋನ್ ಕಾಲ್. ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದ್ದಳು. ಗಂಡ ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ರುದ್ರನಾಗ ಸೇಡಿನಿಂದ ಪರಿತಫಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರು ಯಾಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರು?

ಮನೋಹರ ಭಯ, ಅತುರ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಘೋನಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು. ಮಾತು ನಿತ್ಯ ಹೋಗಿತ್ತು. ಗುಡುಗುಸಿಡಿಲು. ಮುಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಶಬ್ದ. ಅರುಂಧತಿ ಈಗ ಭಯ, ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಮದಂತನಿಗೆ ಗಂಡನ ಘೋನ್ ಕಾಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ.

ಮದಂತ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ‘ನನಗ್ಯಾಕೋ ಅನಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಬಸ್ಸಿ... ಮೊದಲು ಹೋರಡೊಣಿ.’

ಗಾಬರಿಯಿಂದ ‘ಎಲ್ಲಿಗೆ?’

‘ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ’

‘ಯಾಕೆ?’

ಮದಂತ ‘ಪರಿಷ್ಕಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಚಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡ ಬದುಕಿರಲಾರ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ’

ಅವಳ ಅದುರಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋದಳು. ಹೌಹಾರುತ್ತಾ ‘ನೀವು... ನೀವು ಏನು ಹೇಳು

ಇದ್ದಿರೆ?’

‘ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ’

ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ ತಡೆಯಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ರಕ್ತ ಕಾರಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿರುವ ಗಂಡನ ಹೇಣ. ಅದರ ಕಳ್ಳನೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ ವರ್ಣಚಕ್ರ. ಅವಳು ತೂರಾಡುತ್ತಾ ಕುಂಡಳು. ಅವಳಿಗೆ ಪುನ್ ಪುಷ್ಟಿ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬಡ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ.

ಮದಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಯಾರ ಕಟ್ಟೋರಿಗೂ ಸಹ ರುದ್ರನಾಗ ಕರಗುವದಿಲ್ಲ. ಅರುಂಧತಿ ಮತ್ತು ಮದಂತ ಈಗ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಸೋಲಿಗಪುರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಮೃತ್ಯು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸೋಲಿಗಪುರದ ಕಾಡಿನ ರಸ್ತೆಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಿವರಿತ ಮಳೆ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಿರಿನ ಹೊಂಡಗಳು ನಿಂತಿವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮರಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ ಹೇಣ. ಅಂಗಾತ್ಮಕನೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಮನೋಹರನ ಹೇಣ. ಮುಖಿ ವಿಕಾರಗೊಂಡಿದೆ. ರಕ್ತ... ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ರಕ್ತ, ಎದ, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗ್ಗೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಭ್ಯ... ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಲೆ ತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಭಯಂತರ ಸಾವು!

ಜನ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸತ್ಯರುವ ರಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಜನ ದುಷ್ಪಶಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಹಿಸಿದರು. ಇಂತಹ ಸಾವಾನ್ ಅವರು ಈ ಹಿಂದೆ ತುಂಬಾ ಸಲ ನೋಡಿದ್ದರು. ಮನೋಹರನ ಕಾರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ನಿತ್ಯಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಮರ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಲ್ಲಿ ರುದ್ರನಾಗ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ರುದ್ರನಾಗನ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಮಂದಪಾಸ... ಮಂದಪಾಸದಲ್ಲಿ ಕುರಭಾಯೆ! ತಂದೆಯ ಹೊವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ. ಅವಳಿಗೆ ಏನೂ ಸಹ ಅನಿಸುತ್ತಿಲೇ ಇಲ್ಲ! ನಿರ್ವಹಿತ... ನಿರ್ವಿಕಾರತ!

ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಸುಧಿ ಹೋಯಿತು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ನೆಪೊತ್ತುಕ್ಕೆ ತನಿಬೆ ನೆಡಿಸಿದರು. ಸತ್ಯರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ರುದ್ರನಾಗನ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ. ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ತೀಳಿದಿದ್ದ ಪೋಲೀಸರು ಭಯಾದಿದಲೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಬಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೃತನ ಹಿಂಡಿಗೆ ಪೋಲೀಸರು ಘೋನ್ ಮಾಡಿದರು. ಘೋನ್ ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರುಂಧತಿ ಮತ್ತು ಮದಂತ ಈಗ ಸೋಲಿಗಪುರದ ಕಡೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಟಿದ್ದರು!

ಸುವಿ... ಸುವಿ... ಸುವಿ!

ಅವನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಜುಂಬಹ್ಕ್ಕು ಸಹ ಅವಳು ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ಕಿಯೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ.